

ר"ת	מציאת שבת	כניסת שבת
19:27	18:46	17:36
19:27	18:48	18:52
19:27	18:49	17:53
19:27	18:48	18:51

יורשלים
תל אביב
נתיבות
מכירה

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח וגדולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה

ה' אליהו ה' הי"

"ויבן נח מזבח לה'... וירח ה' את ריח הניחוח" (נח ה, כ-)

(כא)

תרגום יהונתן "ויבן נח מזבח לפני ה'", הוא המזבח שבנה אדם הראשון בעת שנטרד מגן עדן והקריב עליו קרבן וגו'.

וכן הדגיש החזקוני שם וז": במזבח – **המבורר**, הוא שהקריב עליו אדם קין והבל (כ"ד, ט).

המזבח שהיה בבית המקדש מבורר ומתוקן הוא ביותר, ודור אחר דור רצו להקריב אך ורק בו, ואדם הראשון היה זה שהתחיל בו, והקריב קרבן מיוחד שקרנותיו קודמין לפרסותיו וז"א שעלה מן הארץ דרך קרניו, והוא בריה מופלאה על מנת להודות לה', והסיבה שהקריב דווקא שם לפי שנוצר ממקום זה, שנאמר: "עפר מן האדמה" ואילו במזבח כתיב "מזבח אדמה תעשה לי" שהוא אותה אדמה שממנה נוצר, כמובא במדרש רבה: (בראשית פ"ד ח) "מן האדמה" (בראשית ב, ז), רבי ברכיה ורבי חלבו בשם רבי שמואל בר נחמן אמרו, ממקום כפרתו נברא, היך מה דאת אמר (שמות כ, כז): מזבח אדמה תעשה לי, אמר הקדוש ברוך הוא אני בורא אותו ממקום כפרתו והלואי יעמוד.

וגם נח התבונן לראות כיצד יעשה נחת רוח לפני ה' ביותר, וכך עשה להקריב על אותו המזבח, כמבואר במדרש רבה (לה, ט) "ויבן נח מזבח לה', ויבן כתיב - נתבונן, אמר מפני מה צוני הקדוש ברוך הוא ורבה בטוהרים יותר מן הטמאים, אלא להקריב מהן קרבן, מיד ויקח מכל הבהמה הטהורה וגו'. רבי אלעזר בן יעקב אומר, **על מזבח הגדול שבירושלים, ששם הקריב אדם הראשון**, שנאמר (תהלים טז, לב): ותיטב לה' משור פר מקרן מפריס. וכו'.

וממשיך שם המדרש ללמד כוחו של ריח הקרבן, וז"ל: "וירח ה' את ריח הניחוח" הריח ריחו של אברהם אבינו עולה מכבשן האש, וירח ריח של חנניה מישאל ועזריה עולין מכבשן האש, משל לאוהבו של מלך שכבודו ושלח לו דורון נאה, דסקוס נאה, ועמד בנו ולא כבדו, עמד בן בנו וכבדו, אמר ליה מה דמי דורון דידך לדורון דסבך. וירח ה', הריח ריח דורו של שמד, רב שלום בשם רבי מנחמא בר זעירא אמר משל למלך שהיה מבקש לבנות לו פלטיין על הים, ולא היה יודע היכן לבנותה, ומצא צלוחית של פפולסמין, והלך והריחה ובנה אותה עליה, היא היא דכתיב (תהלים כד, ב): כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה, באיזה זכות, בזכות (תהלים כד, ו): דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה.

ובסוד פעולת קרבנו של נח ביאר הרקנאטי על התורה וז"ל: (נח, יב) ויבן נח מזבח לה' וגומר. קרבנו של נח גם הוא היה קרבן תורה כמו שאמרו רז"ל בפרקי רבי אליעזר ישב נח ודרש ואמר הב"ה הצילנו מן מי המבול והוציאנו מן המסגר הזה אני חייב להקריב לו קרבן, מה עשה נח לקח מן הבהמה הטהורה שנים ומן העופות שנים. מה עשה הקדוש ברוך הוא פשט ידו ונשבע לנח שלא להעביר מי המבול לעולם ונתן אות בקשת ברית שבועה לעולם לעד. ובאמרו ויבן נח מזבח לה' רמז ענין גדול שרמזוהו רז"ל, כי בעבור חטאו של אדם נסתלק שכינה מן התחתונים, בא שת והורידה. בא אנוש וסילקה וכו', ועתה בא נח והורידה והזמין לה מקום למטה, (במקום של בית המקדש) כאומרו ויבן נח מזבח לה'. ודע כי הקרבן מקרב רצון השפל ומייחרו ומקרב ברצון העליון. ומקרב רצון העליון כדי לייחדו ברצון השפל והמקריב קושר נפשו בנפש קרבנו ומעלה עליו

ויעל עולות במזבח עלת כתיב, כלומר, העלה הכח ההוא מעילוי לעילוי במעלה העליונה. וכתיב עלת לייחד הכל לארון הכל, וזהו ניחוח שניתח רוח בכחות להתייחד רצונם ברצון התחתון ולייחד הכל ייחוד שלם בעשר ספירות. ודע, כי הקרבן בתחלת עילוי מתעלה למדת הדין שנאמר יעלו על רצון מזבחי (ישעיה ס ד), על כמו עד, רוצה לומר רצון שנקרא מזבחי כי שם יזבחו וזבחי צדק. על כן אמר ויעל עולות במזבח, עכ"ל.

נמצנו למדים שהקרבן עושה נחת רוח לפני ה', ואז ה' נשבע שלא יהיה עוד מבול או גם צרות, וזה בדיוק מה שהולך לקרות בקרוב על ידי שנחדש את עבודת הקרבנות תבוא הגאולה.

כמובא בזוהר הקדוש (תרומה קמא). וז"ל: "בארץ הקדושה הכל מתוקן באופן אחר מחוץ לארץ, שהרי הקליפה החזקה נשברה ונסתלקה ממקום ההוא ואינה שולטת שם כלל, ועוד הקליפה החזקה נשברה ממקום ההוא, ונתפתח שער השמיים שכנגד ארץ ישראל מצד זה ומצד זה, כלומר כנגד כל אוויר ארץ ישראל, ופתחה ההיא הייתה פתוחה בארץ ישראל כל זמן שעבדו ישראל עבודת הקרבנות כראוי, כי דרך אותו הפתח עלה ריח הקרבנות בזמן שבית המקדש קיים, ועל ידי ריח הקרבנות היה אותו המקום פנוי מהקליפות", וכו' עכ"ל.

וכן החורבן היה על ידי שבוטל התמיד שאם לא היה בטל לא היה נחרב, משמע מכאן שכשנחזיר את עבודת הקרבנות נזכה שיעלה ריח הניחוח לה', ואז יתעורר הרצון העליון ויפתח הפתח וירד השפע ויבנה בית המקדש.

אם זכית ויש בך דעת אזי רצונך לפעול לשם כך, זה מתחיל בעלייה להר הבית ומשם כשהעלייה תגדל זה כבר קרוב מאד.

עיצוב: א.א.י. 0583229745@gmail.com

קונטרס

והראנו בבנינו

באר ה' הלכות מקף, הנותן מענה על כל עניני העליה להר הבית לפרשנים, לרופאים להעסיק ולהבין את הדעות במושג לאשורן ולהביע לחקר האמת באמונה החוברת מדברת לדורשי האמת בלבד!!!

קדושת המקום

דעת גדולי ישראל

תשובת הרדב"ז

ועוד...

דעת מורן העריי וצוק"ל

מסמכים ותיעודים

החוברת מקיפה את כל התלבות ואת כל הדעות בענין, ראשונים ואחרונים מכל הדורות עד לפטירת כל המספיקות החוברת בהסכמת והמלצת מור"ר ועט"ר רבי חזקיהו דב הכהן קוק שליט"א

החוברת תיעתן עם משלוח עד הבית

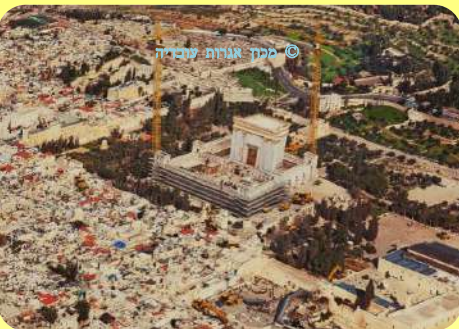
במשלוח רצונות סימולי על סך

053-3140815

למשלוחים ללימוד רצוני ופיקני בחובות הוא מתקבל כ-5 ש"ח בלבד

האם לפי הראשלי"צ הגרי"צ יוסף שליט"א יהיה מותר לעלות להר הבית???

הגיע הזמן להתחיל להתרגל למציאות שהדור שלנו יכול לזכות לראות את המנופים שבונים את בית המקדש, אבל כל זה יקרה רק אם הוא ירצה באמת ויידוש לבנות ביהמ"ק, בפרט שכל כמה זמן יש מאבק עם הרפומים שהם רוצים שטח בכותל המערבי כדי לנגח ביהדות, אבל אנחנו אדרבה צריכים ללמוד מזה שהקב"ה כבר רוצה שנפסיק לדבר איתו מרחוק מאחורי הקיר, אלא הוא רוצה שנעלה למעלה להר הבית לראות אותו בביתו, בתקווה שיבינו את הרמז שבניו של המלך צריכים להיות בארמון המלך ולא בחצר האחורית, בפרט שאבינו מלכנו כבר השיבנו לארצנו ולמקום בית מקדשינו, עכשיו הקב"ה ממתינ' רק לנו...

יש כאלו שלא עולים להר הבית, כי אולי... והוא אמר... וצריך לבדוק... בקיצור יש לנו המון סיבות ותירוצים, אבל מה עם זה שעריבים מטמאים את היכל קדשינו מידי יום? האם להם מותר להכנס לקודש הקודשים? בוודאי שלא, המקום שאליה היה נכנס רק הכהן הגדול ורק ביהמ"ק, והיום כל מי שקוראים לו מוחמד נכנס לשם, אבל האם שמענו קול מחאה או דרישה למנוע את האיסור ההלכתי הקיים? או שאנחנו גיבורים רק על יהודים? אבל האמת היא שכלל שעלו להר הבית יותר יהודים הם ורק הם בס"ד הורידו אלפי ערבים מהר הבית שכיום הכמות ירדה כמעט בחצי ממה שהיה בשנים עברו, א"כ דווקא מי שעולה להר הבית הוא זה שמקיים את רצון התורה. בואו ותהיו שותפים לשמח את השכינה, לקרב את בנין ביהמ"ק, לזרז את חייוש עבודת הקרבנות, ואם מן הגאון רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל היה מכתת רגליו וזמנו, ובכל כוחו היה דורש ברבים שקיבלנו הוראות מן השו"ע, וצריך לילך אחרי הלכותיו והוראותיו, ממילא הדבר החשוב ביותר זה לעלות להר הבית כדי לדרוש את הקרבת הקורבנות, כי הרי מן בעל השו"ע כתב (ב'כספ' משנה') שאף קרבנות בימינו אנחנו נקריב, וא"כ זה מה שעלינו לעשות, וזריזים מקדימין למצוות...

כאשר בוחנים את קולות המחאה וההתנגדות הנשמעים כיום בצעקות גורפות של "כרת, כרת, כרת" על כל מי שדורך בתחומי הר הבית, מגלים פער ניכר בין הצעקות הללו לבין הניסוח המדויק שנכתב בספרי הפסיקה של מן זמננו, ולכן יש לומר "חכמים הזהירו בדבריהם", כי אתם אומרים בשם מן הגרע"י דברים שהוא לא סובר ולא עלתה על ליבו (כמובן זה רק מעט מהראיות שהובאו ב'אגרות עובדיה המקדש בהר ציון' (פרק ה) שם הבאנו עוד מקורות ועובדות לכך). ולכן בימים אלו, לפני שאנחנו תמהים על צדיקים ויראי ה' שעולים להר הבית במקומות המותרים, עלינו לתמוה תחילה על עצמינו כיצד הפכנו את היוצרות בדברי מן הגרע"י, וגם מה שכתב מן הגרע"י יוסף "נכון" שלא לעלות להר הבית, כבר הארכנו בזה בתוך הספר "אגרות עובדיה" – המקדש בהר ציון" שהיום הוא יחיד לכתחילה, וזה גם הייתה שאפתו ורצונו האמיתי, שיעלו להר הבית בטהרה וכהלכה, ובמקום להסתפק זו העת לעיין בש"ס ובפוסקים ולעלות להר הבית בטהרה. גם אם אתה עדיין לא עולה להר הבית כיצד יתכן שנמנע או נשתוק על חילול ביתו הגדול והקדוש, אמנם ביהמ"ק הראשון סיים את בנייתו בימים אלו (ראה מלכים א פרק ר פ"ח) הבעיה היא שאנחנו גם בימים אלו אבל אפילו לא התחלנו לדבר בכל מקום על בנין ביהמ"ק, אמנם נכון שיש לחצים מהרבה מקומות להפחיד ולהסתיר את האמת מהתלמידים חכמים, אבל נדמה לי שהיום כבר הגיע הזמן לפחד מחוסר קיום המצוה של "ועשו לי מקדש", להחזיר את כבוד ה' לביתו ולקיום מצוותיו שבהר הבית.

עד מתי נתעלם מגדולי הפוסקים שכתבו פה אחד לקום ולבנות את בית המקדש בימינו ממש, ואף מן פאר הדור רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל הסכים שיתכן שאנחנו נזכה לבנות את בית המקדש ולא ירד מהשמים או מבין העננים, בני תורה" אמיתיים הם אלו שמעוניינים ללמוד ולקיים או לפחות להשתדל לקיים את כל התורה ובכלל זה דרישת בנין ביהמ"ק והקרבת הקרבנות, כבר הוצאנו המון כוחות וכסף על הרבה מאבקים שונים במקום בשביל מאבק אחד שפוטרו את הכל – בנין ביהמ"ק והקרבת קרבנות, ואם מן הגאון רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל היה מכתת רגליו וזמנו, ובכל כוחו היה דורש ברבים שקיבלנו הוראות מן השו"ע, וצריך לילך אחרי הלכותיו והוראותיו, ממילא הדבר החשוב ביותר זה לעלות להר הבית כדי לדרוש את הקרבת הקורבנות, כי הרי מן בעל השו"ע כתב (ב'כספ' משנה') שאף בזמן הגלות אם יהיה לנו אפשרות להקריב קרבנות בימינו אנחנו נקריב, וא"כ זה מה שעלינו לעשות, וזריזים מקדימין למצוות...

ולכן חובה עלינו לשנע מותנינו למען בנין ביהמ"ק ורק כך נזכה לראות בבניינו, האם אנחנו חושבים שבע"ה בקרוב זה יקרה שנזכה אנחנו לבנין בית המקדש? האם אנחנו מאמינים בזה או שעדיין יושבים? בתקופת בית המקדש השני עם ישראל לא רצה לעלות לארץ ישראל לבנות את ביהמ"ק אפי' כשעזר הסופר קרא להם, ויבירו שלנו אפי' שאנחנו כבר בארץ איננו רוצים להתעורר לבנין ביהמ"ק? ! התורה ציוותה אותנו לבנות ביהמ"ק או את האויר?? אדרבה רבותינו כבר אמרו: "במקום שאין איש תהיה איש, אני לא חושב שחז"ל דיברו בעבירות שאם אין איש תהיה איש ח"ו", אלא דיברו במצוות, ולמרות זאת הם אמרו שיש מצוות שאין איש, ולכן אנחנו כולנו יחד נהיה האנשים שעושים למען ה', וביתו, ובנודאי שנאמר הוא לשלם שכר גדול לאוהביו ולחושבי ביתו...

(הערה: בעיקר דבריו של הראשלי"צ שסיים ואמר שלא צריך ששון שבת ולא צריך 'נערווים' אלא ישאירו החשמל כרגיל וידליקו נרות עם ברכה וכו', עכ"ל. לכאורה יש לתמוה כי גם אם הראשלי"צ חושב שלא צריך אלא רק ראוי, א"כ למה כתב שלא צריך כלל אלא לא השאיר את החשמל דולק וכו', הרי מ"מ מן הגרע"י יוסף כתב 'ראוי' לכתוב החשמל (נ"י ששון שבת), וא"כ גם את הראוי הזה למחוק? ולא צריך כלל? ! צ"ע. לכאורה גם יצא א"כ מדבריו, שגם 'הנכון' שלא לעלות להר הבית אין בו כלום ולא צריך 'נערווים'...)

הדרך הישרה והנכונה בהבנת דברי מן מאור ישראל, רבנו עובדיה יוסף זצ"ל, דורשת הקפדה יתרה ודקדוק בכל מה שיוצא מתחת קולמוסו, פוסק בסדר גדול כזה אינו בוחר את מושגיו במקרה, וכאשר הוא משתמש במונח מסוים – יש לו משמעות הלכתית מוגדרת וברורה.

דרך זו של דיוק בלשונות הפוסקים היא היסוד המרכזי של דרך הלימוד הספרדי, והיא בדיוק הדרך שבה מורה מן הראשון לציון הרב יצחק יוסף שליט"א, כאשר הוא עומד על בירור אמתות דברי אביו זצ"ל:

בעלון "בית מר" (גליון 561) הובאו דברי מן הראשון לציון שליט"א, אשר עסק בטענת מקצת חכמים לגבי חובת כיבוי אור החשמל ביום טוב השני של ראש השנה לפני הדלקת הנרות, וז"ל:

"יש כאלה המתחכמים ואומרים שצריך להכין שעון שבת שיכבה את האור בצאת הכוכבים ביום השני של ראש השנה, שרק בחושך יוכלו לברך על הדלקת הנרות... והטעם משום שאין לברך על תוספת אור, ובכל זאת בחזון עובדיה (שבת א' הלכות הדלקת נרות שפי"ב) כתב 'ראוי' לכתוב החשמל לפני הדלקת הנרות, והלשון מורה שהוא רק מהיות טוב... לכן לא צריך שעון שבת, ולא צריך 'נערווים'... אלא ישאירו החשמל כרגיל וידליקו נרות יום טוב עם ברכה", עכ"ל.

מן הראשלי"צ שליט"א מלמד אותנו יסוד בדרכו של אביו זצ"ל: כאשר מן זצ"ל כותב את המילה "ראוי", אין פירושו איסור מוחלט או חובה מן הדין, אלא הנהגה של "מהיות טוב" או "הנכון" בלבד. ממילא, מי שמתחכם ומנסה להפוך את הלשון "ראוי" לאיסור מוחלט המצריך מנגנונים מורכבים ("שעוני שבת") או חומרות יתר ("נערווים") – אינו אלא טועה בהבנת סגנונו של החזון עובדיה ומכניס בדבריו מה שאין בהם, ולכאורה כשם שהראשלי"צ עשה דיוק זה בהלכות שבת ויום טוב, מן הראוי להחלי את אותה סרגל פרשני ודיוק גם על דברי מן זצ"ל בספרו חזון עובדיה (ארבע תענית, עמ' תנד) שם נכתב בלשונו המדויקת: "איסור חמור להכנס בזמן הזה לבית המקדש כי כולנו היום בחזקת טמאי מתים... והנכון שלא להכנס כלל לשטח הר הבית..."

אם נתבונן בדברי מן זצ"ל זה יעלה לנו תמיהה גדולה, כיון שמן חילק דבריו לשנים, החלק הראשון: "איסור חמור להכנס לבית המקדש" – כאן הגדיר מן זצ"ל איסור תורה חמור וברור שתוצאתו כרת, החלק השני: "הנכון שלא ליכנס להר הבית" – מן אינו נוטק בלשון "איסור מן הדין" ואף לא בלשון "חייב כרת" על עצם הצעידה בשטחי הר הבית המותרים, אלא בוחר במילה המתונה "הנכון" בלבד.

כשם שהמילה "ראוי" בהלכות הדלקת נרות זה לא דיוק סרק, או דיוק סתם של טעות, אלא זה מורה על מדת חסידות וסייג ("מהיות טוב"), כך גם הניסוח "הנכון שלא ליכנס להר הבית" מראה כי מעיקר הדין – במקומות המותרים שאינם שטחי המקדש והעזרות – אין איסור כרת, אלא זהירות ראויה בלבד, כי אם היה מדובר באיסור כרת ממש גם על כל שטחי הר הבית, לא היה מן זצ"ל מגדיר זאת בלשון המתונה "הנכון", אלא היה קובע בפירוש שכל העולה להר הבית כולו חייב כרת.

המסקנה היצאת היא: מי שמקבל את שיטת הדיוק של מן הראשון לציון שליט"א, שלפיה אין להפוך הנהגה שכתוב עליה "ראוי" לאיסור חמור הטעון תחבולות ושעוני שבת, אינו יכול לאחוז בחבל משני קצותיו, ולכן גם השימוש בלשון "הנכון" בסוגיית הר הבית מוכיח כי גדול הפוסקים הגרע"י יוסף זצוק"ל הכיר בהבנתה ההלכתית הברורה בין שטחי המקדש החמורים לבין שאר שטחי הר הבית, וכי השלילה הגורפת המושמעת כיום אינה משקפת את האמת בדעתו של הרב עובדיה זצוק"ל.

למען תספר

הר' דניאל הי"ו סיפור בענייני המקדש שוטר על מדים של שלום

בואו נתבונן

מוסד ההשכל והערכים של הסיפור צפים מאליהם, ויתור, אחדות וכו' וכו', אך נקודה נוספת שעולה מן הסיפור שקשורה גם לסוגיית העלייה להר הבית היא: ההתבוננות, בן אדם יכול להיות בתוך בועה, ופשוט לא לשים לב שהוא מתעסק בקטנות ושוכח את הטפל, ידוע המשל של הרמח"ל, על גן המבוכה, מבוך של עצים, שרק מי שהגיע לאכסדרה, הנמצאת במרכזו יכול לכוון את אותם ההולכים בגן כיצד להגיע לתכלית, ורק מי שיקשיב לו, אכן יגיע אל התכלית.

נדמה לי שרוב עולי הר הבית מבינים כל כך את החשיבות שיש בעלייה שקשה להם להבין איך יכולים אנשים ידאי שמייים ותלמידי חכמים פשוט להתעלם מזה, אך כמו שאומר הרמח"ל רק מי שיקשיב לאותם שעלו על האכסדרה, יגיע בסופו של דבר לתכלית, וכמו הנהג שהתפקד בזכות השוטר היקר שהאיר את עיניו, כך צריך פשוט לפקוד את העיניים ולראות, את האוזניים ולשמע, ולראות את הדברים בבירור, ואז נזכה בעזרת השם שיתקיים בנו הפסוק (משלי י"ה ט"ו) "לב נבון יקנה דעת, ואוזן חכמים תבקש דעת".

את הסיפור הבא שמעתי מידידי רפ"ק דורון ששון, סגן מפקד תחנת המשטרה בעיר אשקלון, יהודי שרואה במשרתו זכות לשרת בנאמנות את עם ישראל, מכאן ואילך אני מביא את הסיפור כדבריו:

"באחד הערבים נכנסתי עם הניידת לחניון במרכז קניות בעיר, רק עצרתי את הרכב, וכבר שמעתי צעקות רמות, חיפשתי את מקור הקולות, ולעיניי נגלה מחזה קשה: נהג אחד ביקש לחנות בחנייה פנויה, אך בעודו מתמרן, נכנסה למקום נהגת אחרת ותפסה את החנייה.

הנהג התרתח מכעס והחל להמטיר עליה צרחות וקללות נמרצות שמפאת כבוד המקום והקוראים לא אפרט, אך אלו היו מילים מזועזעות שהדהדו בכל שטח החניון, הנהגת, שהייתה מבוהלת עד עמקי נשמתה, הבחינה בי במדיי שוטר וצעקה לעברי: 'שוטר! תראה איך הוא מאיים ומקלל! בבקשה, תעצור אותו מיד!'

ניגשתי בנחת אל האיש הסוער, הנחתי יד מרגיעה על כתפו ואמרתי לו בנועם:

'אתה יודע, ידידי? המראה הזה שראיתי כעת מול עיניי – זה בדיוק מה שהאויבים שלנו רוצים לראות, האויבים שלנו יודעים שכשאנחנו מאוחדים, אנחנו חזקים ובלתי מנוצחים, אז מה התקווה היחידה שלהם? לראות אותנו רבים בינינו על חנייה ועל שטח נוספות, עכשיו שמע, ידידי: אני אוזן כעת את הניידת שלי ואפנה לך את מקום החנייה שלי, אל תדאג, אני כבר אמצא חנייה אחרת, מקסימום עוד דקת הליכה, רק אנא ממך – תתנצל בפני הנהגת, ידידי השוטר הישיר אליי מבט והמשיך: היית צריך לראות את זה. ברגע אחד הוא השפיל את מבטו, ניכר היה שמשהו עמוק השתנה בו באותו רגע – הוא פשוט התבייש במעשיו והבין על איזו שטות יצא מכליו, הוא ניגש לאישה, ביקש את סליחתה מכל הלב, ואז פנה אליי ואמר: 'הכל טוב, מפקד, אין צורך שתזין את הניידת, אני כבר אמצא חנייה אחרת, וכך הכל התהפך לשלום!'

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרן וב"ב מטבריה, וכן אברכים ת"ח מירושלים ומהעיר 'מעלות' רבני ברק. וקריאת אתא ועוד, שמדפיסים את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

עלייתי ונושעתי

מאת הר' אליהו הי"ו

סיפר לי ראש כולל ממודיעין עילית הי"ו, שזכה לעלות להר הבית כבר תקופה, באחת הפעמים נתנו לו דו"ח על החנייה במקום שאינו מורשה, והרגיש בלבו: הרי באתי לבית של ה' איך יכול להיות שיהיה הפסד מכך? ובאמת הגיש ערעור ובטלו לו את הדו"ח! תלמדו, מהבית של ה' לעולם לא מפסידים! רק מרוויחים ובגדול!

(השמות שמורים במערכת).

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלוניש שמודפסים במאות עותקים

בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלחה לרפואה לזרעש"ק ולהבדיל ל"ע"ג... ורבים ראו ישועות...

לקבלת העלוניש, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

כאשר קרני השמש הראשונות מאירות את שמי ירושלים ורגעים לפני הנץ החמה נפתחים שערי הר הבית, מתגשמים דברי בעל ה'כלי יקר': "כדרך שבא לראות לפני ה' – כך בא לראות". בדיוק כפי שיהודי עולה לראות את פני המלך, כך בבואו שמה הוא זוכה לראות פני שכינה ולהתעטף ברוח טהרה וקדושה עליונה, ובימים אלו כשההר נפתח לפנות בוקר, זוכים העולים לעמוד במקום הקדוש מול הזריחה המרהיבה ולקיים כפשוטו את הפסוק "יִרְאוּךָ עַם שְׁמִשׁ" – שממנו למדו חז"ל את תפילת הנץ. בעוד העולם שקוע בשגרה, הם עומדים בהוד ובקדושה במקום שבו השמים פתוחים, ומראים לכולם שהקב"ה מחכה לנו בביתו, עלינו להזדרז לזכות להיות מהדור שמקים את המקדש, ומי שיעיין בכל חז"ל יפגוש הרבה פעמים שהיו הזדמנויות גדולות שרבים מעם ישראל פיספסו, ורק מעטים זכו להם, ורק בזכות דבקתם בתורה בפשטות...

שאלת השאלות

הר' עובדיה י' הי"ו
מועדן הספר אגרות עובדיה – המקדש בהר ציון

אסור שנזכר אחריו שכל העולם נחרב

לאחר שיצא נח מהתיבה וראה את העולם חרב ושוממה, הוא התחיל לבכות, ולזעוק אל הקב"ה על אבדן הבריאה, אולם, תשובת הקב"ה אליו הייתה מאוד משלטת, הקב"ה אמר לו: "רעיא שטיא!" (רעה שוטה!) – עכשיו אתה נזכר להתפלל? מדרע חיכית שהעולם יטבע במים ויחרב כליל במקום לפעול להתפלל ולבטל את הגזירה עוד כשהיה אפשר? רק לאחר שחטף את התוכחת הזו, נזכר נח לבנות מזבח ולהעלות עולות לכפר על חטאו, כי הבין שאם יש חטאים לא בורחים מהם אלא מתאמצים להקריב קרבנות כדי לכפר, ואם היה מתפלל ומקריב בתחילה יכל למנוע אסון עולמי.

הביטוי הקשה הזה שכתוב בחז"ל שכך נאמר על נח "רעיא שטיא" למרות שנח היה איש צדיק תמים, ומרוב גדלותו יש אפי' שאומרים שזה דווקא השבח שלו, שאפי' בדור כזה נשאר ביראת שמים ובצדיקות שלו, ולמרות זאת נאמר עליו "רעיא שטיא", כל זה אינו סתם זיכרון היסטורי של מה שהיה, אלא הוא מציב לנו מראה מלאה תוכחה מול ימינו, כיום עם ישראל בסכנות קיומיות, במלחמות, באיומים מבית ומחוץ ובגזרות קשות, ובאותה תוצאה של סכנת חרב, ומה אנחנו עושים? מתכסים בחירושים של הלכה - לכאורה, ובורחים מהמשימה ההיסטורית שמוטלת עלינו בכלל, ועל כל בני התורה בפרט, אנחנו במידה מסוימת מעדיפים לראות את הארץ עולה בלהבות מאשר לעשות מעשה אמין, לעלות להר הבית, לדרוש לבנות מזבח לה' ולחדש את עבודת הקרבנות שנועדה לבטל גזרות ולכפר על העם, וכל נשכח שבמקום המזבח בביהמ"ק באותו מקום ממש הקריב גם נח את קרבנותיו, וזה כבר לא רמז עבה בשבילנו, אלא זה מפורש.

הרי כולנו מודים שכל הצרות בימינו בגלל החטאים שלנו, וא"כ וכי לא כך אנחנו בעצמינו אומרים מידי יום ביומו "ונקריב לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדנו"? ?? אסור לנו שגם עלינו יאמר "רעיא שטיא", אסור לנו להמשיך ולהפקיר את הציבור לסכנות, ואז לבכות על המצב כפי שכבר בכינו על סכנות שכבר התרחשו בעבר בעוה"ר, אדרבה עלינו לדרוש לבנות מזבח עכשיו כדי להקדים תרופה למכה.

חז"ל לימדנו מוסר השכל מנח, כשם שנח נזכר להקריב רק אחרי שהאסון כבר התרחש, ואילו היה מתפלל ומקריב קודם היה יכול למנוע את החרבן על העולם, כך אנחנו עלינו להרים את הכפפה, לעלות להר הבית כדי לדרוש את הקרבת הקרבנות ואת גילוי השכינה במקום המקדש, ההתעלמות מציווי התורה לבנות המקדש ולהקריב קרבנות בימינו אינה זהירות תורנית – היא הפקרות והתעוררות מהגנת עם ישראל.

ובעוה"ר לא נוכל לפרט כאן פרטים מדויקים, אבל חלק מחוסר הדרישה לשוב להקריב קרבנות בימינו מגיע מאימה ופחד שמטילים כמה וכמה אנשים על תלמידי חכמים! (אולי כאחד העלונים נזכיר בזה עוד, מעט מהראיות והמציאות שיש מול עינינו, ואת חלקם החכמים שיש בעם כבר רואים מה קורה לכל מי שלא מסכים עם שיטתם של הקיצונים).

ולכן עלינו לפרסם האמת ההלכתית בכל עת וזמן ובמקום שאין איש כולנו נהיה אנשים, כל מי שאהבת ה' בלב, כל מי שמודה על האמת!!!

לשיעורים בענייני הר הבית 054-8406387

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר

בית ה' (בזריזות) לאחר טבילה במקווה.

למעוניינים מנתיבות: 054-8406387

למעוניינים מבני ברק: 055-6764266

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

ספר אגרות עובדיה

"המקדש בהר ציון"

כ 500 עמודים
מחירים מאות
מכתמים
ותמונות חדשות
ונדירות

ספר אגרות עובדיה

"המקדש בהר ציון"

הספר כבר מוכן להדפסה אבל חייב את התמיכה שלכם. הספר שמקיף את סוגיית העליה להר הבית, כל הראיות על חובת בנין בית המקדש, למה אין רבנים שמפרסמים בפומבי בכל עניינים אלו? מי הרב שתלה שלטים לא לעלות להר הבית והוא בעצמו היה עולה? כל הראיות על מקומו של בית המקדש במדויק. פתרון כל הטענות וההששוות והספיקות שקיימות בימינו סביב הקרבת הקרבנות, ופרה אדומה, ובניית מזבח בימינו. מי הם גדולי שתמכו בהקרבת קרבנות בימינו, מכתבים נדירים על התומכים בהקרבת קרבנות בימינו כולל מאת דיינים ואף מהראשונים הגר"צ יוסף שלי"א, מה השיב מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל על מי שטען שאין להקריב קרבנות בימינו... הספר משולב במאות תמונות מעל הר הבית ומתחת הר הבית, תמונות ותינועים שלא מפורסמים, ועוד אלפי דברים נדירים, כל זה מתוען לכמה תומכים כדי להפיץ את האור בעולם.

כל התורם 360 ₪ להוצאת הספרים יזכה גם בזכות עצומה, וגם בספר שיגיע אליכם עד הבית, הזדמנות שאסור לפספס לזדמנות חייג עכשיו לפ"ל או למייל:

a0583229745@gmail.com